

at nedsætte Prisen paa Petroleum, han nævnedes ogsaa Tøllelys; jeg vil tilføje, at ogsaa Tran, Karbid og saa fremdeles kunde der eventuelt blive Tale om at inddrage under Lovens Bestemmelser. Da imidlertid det ærede Medlems Hensigt, saa vidt jeg kan forstaa, paa dette Punkt i det væsentlige falder sammen med Lovforslagets, vil jeg tro, at det i alt Fald her ikke vil volde altfor store Vanskeligheder at fjerne hans Betæneligheder.

Værre bliver det, naar vi kommer til § 3. Det ærede Medlem har store Betæneligheder ved at gaa med til, at Staten skulde dække $\frac{2}{3}$ af en Kommunes Udgifter ved at forsyne de velstillede med Brændsel. Nu er det ærede Medlems Udtalelser ikke nogen rigtig Gengivelse af, hvad Lovforslaget gaar ud paa, thi Kommunerne vil aldeles ikke efter dette Lovforslag være i Stand til at dække de velstillede hele Forbrug af Brændsel; der er udtrykkelig fastsat en Begrænsning af 12 hl Kul eller Koks eller et tilsvarende Kvantum indenlandsk Brændsel. Man har nævnt 12 hl som Grænse, fordi det anses for at være et Kvantum, som lige kan dække Forbruget i en 1- eller 2-Værelses Lejlighed. Det ærede Medlem ved af egen Erfaring, at de velstillede, som bebore større Lejligheder, aldeles ikke kunde nøjes med 12 hl Kul, hvis de skulde have opvarmet deres hele Lejlighed. Det Lovforslaget gaar ud paa, er, at overfor et vist mindre Kvantum, som maa antages at svare til et meget ringe nødvendigt Forbrug, kan Kommunerne stille hele Befolkningen ensartet. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det er slet ikke i de velstillede Interesse, at dette gøres, det gøres i de mindre bemidledes Interesse for at fri dem for at modtage det, som med Rette er kaldt Almissee, ved, at man ordner Forholdet saaledes, at det bliver enalmindelig Ret, de faar. Der er ingen Tvivl om, at naar Københavns Kommune eller en anden Kommune bekendtgør, at alle Beboere i Kommunen kan hente saa og saa meget Koks eller Kul til en ensartet Pris, modtager den fattige dette Tilbud paa en ganske anden Maade, end hvis det siges, at nu kan den fattige komme og hente det til den og den Pris. Naar derfor det ærede Medlem fra Ver-

ninge vendte sig imod dette, er Tendensen deri den, at trykke de fattige og mindre velstillede ned, medens Lovforslagets Hensigt er at holde dem oppe. For de velstillede vil den Nedsættelse for de 12 hl, som der her er Tale om, ikke betyde noget som helst økonomisk, men den vil medvirke til at placere alle paa en vis Maade lige i Samfundet. Hvad de velstillede har Brug for ud over de 12 hl, vil de komme til at betale med den fulde Pris, og derfor har denne Foranstaltning ikke nogen økonomisk Betydning for dem, men derimod en social Betydning, baade set til den ene og den anden Side indenfor Samfundet. Enten den velstillede i Henhold til Skattereglerne kommer til at betale 1000 Kr. eller 980 Kr. og i det første Tilfælde faar en Lettelse paa 20 Kr. og i det andet Tilfælde ingen Lettelse, er økonomisk uden Betydning for ham og for Samfundet; men Princippet har Betydning for Samfundet. Naar Lovforslaget er affattet saaledes, at man først nævner Brændselsspørgsmaalet og saa siger: Hvis der er Kommuner, som ikke har Anvendelse for just at foretage Nedsættelse af Brændsel priserne, skal de kunne benytte den samme Adgang og de Gøder, der følger med den, til at nedsætte Priserne for alle i Befolkningen paa andre Ting ved Hjælp af det større Statstilskud, er dette gjort for at pege paa Brændselsspørgsmaalets Betydning. Man kunde naturligvis affatte § 3 saaledes, at man sagde: Til Foranstaltninger i Henhold til § 2 kan anvendes 9 Kr. af hver Kommune pr. Indbygger. Men det har netop været Meningen at pege paa Brændselsspørgsmaalets Betydning og, da mange Kommuner allerede har truffet Dyrtidsforanstaltninger angaaende Brændselet, at stille dem saaledes, at der ved, at disse Midler frigøres, tilvejebringes et større Beløb til deres øvrige Udgifter.

Det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) benyttede en allerede stærkt kritiseret Vending om denne Tilladelse for Kommunerne til, hvis de ikke har Brug for Pengene til Brændsel, at anvende dem paa anden Maade. Det ærede Medlem sagde, at det var en Opfordring til at sætte sig ned og hitte paa. Det ærede Medlem maa jo dermed mene,